

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201243
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8220201243.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, práv. zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: N. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX U., o zaplatenie 400 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 6Csp/28/2020-199 zo dňa 12.03.2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom zamietol žalobu. Druhým výrokom žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazať žalovaného zaplatiť mu 400 eur s príslušenstvom. Žaloba bola odôvodnená tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj ako „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 18.06.2009 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe uvedenej Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 14.06.2018 odstúpil od zmluvy, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 7 dní odo dňa doručenia podania. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu jej postúpenia sumu vo výške 713,12 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 400 eur, z riadneho úroku vo výške 124,99 eur, z úroku z omeškania vo výške 58,06 eur a z poplatkov vo výške 130,07 eur.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 48 ods. 1, 2, § 52 ods. 1 až 4; § 54a; § 100 ods. 1-3, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zistil, že uplatnená suma predstavuje pohľadávku zo Zmluvy o povolenom prečerpaní, predmetom ktorej bolo poskytnutie úverového rámca vo výške 400 eur. Keďže žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, postupca podaním zo dňa 14.06.2018 odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 7 dní odo dňa doručenia podania.

5. Odstúpenie od zmluvy je ako inštitút upravené tak v Občianskom zákonníku (§ 48) ako aj v Obchodnom zákonníku (§ 349 ods. 1). Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je pre žalovaného ako spotrebiteľa výhodnejšia, a preto súd na právny vzťah strán aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd v tomto smere odkázal na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy. Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa ust. § 48 ods. 2 OZ bolo zrušenie zmluvy s účinkami ex tunc, nastupuje režim bezdôvodného obohatenia.

6. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie.

7. Z vykonaného dokazovania prvoinštančný súd zistil, že právny predchodca žalobcu dňa 14.06.2018 odstúpil od zmluvy, a teda v uvedený deň právny predchodca žalobcu mal nepochybne vedomosť, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a aká je konkrétna výška jeho bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba tak začala plynúť právnomu predchodcovi žalobcu dňa 14.06.2018, keďže týmto dňom bol naplnený subjektívny prvok rozhodný pre začatie jej plynutia pozostávajúci z vyššie uvedených dvoch zložiek. Zmena v osobe žalobcu nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Žalobu podal žalobca na súd dňa 10.07.2020, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, keďže dvojročná premlčacia doba uplynula žalobcovi dňa 14.06.2020. Nakoľko v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, súd žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietol.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca v spore bol neúspešný v celom rozsahu, preto mu nárok na náhradu trov konania nevznikol a úspešnému žalovanému preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

9. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktoré odôvodnil tým, že nesprávnym procesným postupom mu súd znemožnil uskutočňovať mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého listom zo dňa 14.06.2018 označeným ako „Odstúpenie od zmluvy“ došlo v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka k zrušeniu zmluvy od začiatku z dôvodu, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Pri posudzovaní nároku v zmysle ustanovení o bezdôvodnom obohatení sa s ohľadom na zrušenie zmluvy od začiatku nemôže aplikovať ust. § 54a Občianskeho zákonníka, pretože toto sa viaže iba na spotrebiteľské vzťahy. Považoval za absurdné, aby sa osoba mohla bezdôvodne obohatiť v postavení spotrebiteľa bez zmluvného základu. Uvedené ustanovenie vykazuje obdobný zásah do Ústavou SR garantovaného práva na súdnu ochranu tak, ako vykazovalo protiústavné ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré bolo Ústavným súdom SR vyhlásené za nesúladne s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Mal za to, že v prejednávanom prípade sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov s Ústavou SR. Súd mal na základe vedomosti o napadnutí ust. § 54a Občianskeho zákonníka na Ústavnom súde SR postupovať v zmysle ust. § 164 CSP a konanie prerušiť do rozhodnutia o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR, nakoľko v dôsledku aplikácie tohto ustanovenia súd žalobu zamietol. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania

(§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 18.11.2021 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením i to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

14. V prejednávanej veci súd prvej inštancie posudzoval opodstatnenosť a dôvodnosť žalobcom uplatnenej pohľadávky voči žalovanému, ktorá vznikla v súvislosti so zmluvným vzťahom medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, založeným dňa 18.06.2009 Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté bankové produkty v kombinácii balíka P.. Listom zo dňa 14.06.2018 (č.l. 16) oznámil právny predchodca žalobcu, že dňom doručenia tohto oznámenia odstupujú od zmluvy, na základe ktorej banka poskytla a viedla účet č. Y., výška pohľadávky banky z účtu ku dňu vyhotovenia oznámenia bola 674,02 eur s konštatovaním, že ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto odstúpenia môže byť pohľadávka vyššia z dôvodu zúčtovania úrokov a poplatkov.

15. Odvolací súd má za to, že v predmetnej veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

16. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na zistení, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľský vzťah, pričom odstúpením od zmluvy došlo k zrušeniu zmluvy ex tunc, avšak došlo k premlčaniu uplatneného bezdôvodného obohatenia.

17. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah, ktorý je základom v danej veci, je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

18. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 18.06.2009 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Právny predchodca žalobcu má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo preukázané, aby bol úver poskytnutý žalovanému za účelom výkonu jeho obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. V prejednávanej veci však takýto prípadný nespotebiteľský charakter nebol preukázaný.

19. Vo vzťahu k premlčaniu práva žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia odvolací súd uvádza, že Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na

premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Objektívna premlčacia doba je trojročná a v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia je desaťročná (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobou sa možno domáhať práva na súde len v prípade plynutia oboch dôb, tak objektívnej ako aj subjektívnej. Ak sa však skončí plynutie niektorej z nich, dôjde k premlčaniu práva, a to aj napriek tomu, že druhá premlčacia doba ešte neuplynula.

20. V predmetnom prípade, ako už správne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy dňa 14.06.2018 a v uvedený deň mal nepochybne vedomosť, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a aká je konkrétna výška bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť právneho predchodcovi žalobcu dňa 14.06.2018, pričom ani zmena v osobe veriteľa po postúpení pohľadávky nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Žaloba bola podaná na súde dňa 10.07.2020, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 14.06.2020. Vzhľadom na uvedené preto možno konštatovať, že žalobca podal žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia po uplynutí subjektívnej premlčacej doby.

21. V nadväznosti na túto skutočnosť preto musí odvolací súd konštatovať, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď v danej veci v súlade s ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka prihladol ex offio na premlčanie nároku žalobcu.

22. Záverom odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (viď napr. rozhodnutia Ústavného súdu II. ÚS/44/03, I. ÚS/117/05, III. ÚS/191/2013). Rovnako z uznesenia NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.03.2016 vyplýva, že rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu rozhodnutia v napadnutom rozsahu vytknúť žiadne nedostatky. Z rozhodnutia Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS/252/04 vyplýva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a rovnako neznamena ani to, aby strana sporu pred všeobecným súdom musela byť úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (viď tiež rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS/50/04).

23. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-111; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92 Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1: uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu či už právneho posúdenia veci alebo zmenu rozhodnutia ako takú.

24. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správneho výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

25. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

26. Odvolací súd vo vzťahu k návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 164 CSP uvádza, že už nebol dôvod na prerušenie konania, keďže Ústavný súd SR podanie Okresného súdu Martin o nesúlade § 54a OZ s Ústavou SR odmietol uznesením sp. zn. PL ÚS/5/2021 zo dňa 12.05.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.06.2021, preto odpadol dôvod, pre ktorý žalobca navrhoval konanie v predmetnej veci prerušiť. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd o prerušení konania už nerozhodoval.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplyvajú, ani si ich neuplatnil. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).